

KUTSAL ŐEHİT AZİZ HARALAMPOS HAKKINDA KONUŐMA-10 ŐUBAT

(9/2/2020 Pazar günü okunacak)

Bugünden itibaren Kutsal Triodion Dönemi'ne¹ giriyoruz. Bu dönem süresince, Kilisemiz, bizi Kutsal Kitap okumaları ve huŐu dolu ilahilerle manevi mücadelemizin güçlenmesini, diğer hedeflerin yanı sıra bize alçakgönüllülük, Rabbin emirlerine itaat, sevgi, gerçek inanç erdemlerinin kazanılmasını da sağlar. Tüm bu erdemler, bugün AkŐam Duası'ndan baŐlayarak anısını kutlayacağımız Aziz Haralampos'u nitelendiriyordu.

Aziz Haralampis (veya Haralambos), Elçi ve İncil Yazarı Aziz Yuhanna hala hayattayken M.S. 89 yılında Anadolu'nun Manisa (Efes'e yakın) kentinde doğdu. Aziz Haralambos, Elçilerin Halefleri olan Apostolik Babaların Kutsal döneminde yaŐadı. 202 yılında 113 yaŐındayken ruhunu Tanrı'ya teslim etti. Rahiplik Makamına atanmaya nail oldu. Aziz, bir rahip olarak, memleketi Manisa'da kutsal yaŐamıyla ve misyonerlik ruhuyla bir çok putperesti Mesih İsa'nın yoluna getirdi. Bu, Manisa'nın putperest valisinin kulağına gitti dolayısıyla İmparator Septimius Severus tarafından Hristiyanlara karşı zulüm baŐlayınca aziz tutuklandı. Yıl 202 idi.

Mesih İsa'ya beslediği inancından vazgeçmeye mecbur kalması için, çok yaŐlı olmasına rağmen, korkunç iŐkencelere maruz kaldı. Tüm bunlara Tanrı'ya inanç ve güvenle, sabırla, iŐkencecilerini bađıŐlayarak ve alçakgönüllülükle göğüs gerdi. İskencelerin sürdüğü zaman zarfında müthiŐ mucizeler yaŐandı; krler görmeye, sakatlar yürümeye, kötü ruhların etkisi altında olanlar onlardan azad edilmeye ve çaresiz hastalıklara yakalananlar tedavi olmaya baŐladılar. Bunları gören birçok kişi Mesih İsa'ya inananlar topluluğuna ekleniyordu. O zaman onun gerçekteŐirdiđi mucizeleri görenler merakla: "Mesih İsa sen misin? " diye soruyordu. Kendisi ise mütevazi bir tavırla: "Ben sadece Mesih İsa'nın bir kuluyum ve O'nun ltfu sayesinde bu mucizeler gerçekteŐiyor." diye karŐılık veriyordu. O zaman, Aziz'in hergün birçok

¹ Triodion: Ortodoks Kilisesinde Büyük Oruça hazırlanma dönemindeki haftalarda, büyük oruç döneminde ve Kutsal Haftada düzenlenen ayinlerde kullanılacak metinleri içeren dua ve tapınma kitabına Triodion denir. Tridion kelimesinin anlamı, sabah duaları için belirlenen duaların her birinin üç (tria) vg (ode) içermesidir. Oruca hazırlık dönemindeki okumalar, özellikle İncil okumaları insan düŐüncelerinin sorgulanmasını sağlar ve büyük Oruç dönemi için insan bedeni üzerinde yođunlaŐır. Kutsal Haftaya ait ayin ve tapınmalar ise ruhun sorgulanmasına yöneliktir.

mucize gerçekleştirdiğini duyan Septimius, Aziz'e şöyle dedi: "Duyduğuma göre, sen ölüleri bile diriltebilirsin." Aziz, İmparator'un övgü dolu sözlerinden bir dakika bile gurur duymayı düşünmeden hemen: "Bunu sadece Rab'im İsa gerçekleştirebilir, bir insan asla." diye cevap verdi.

Mütevazi düşünce tarzı: Kutsallığın temelidir. Tanrı'nın kulu olduğumu hissedeyim. Ben tek başıma hiçbir şey yapamam. İyi bir şey yaptığım zaman bu Tanrı'dan kaynaklanıyor. Yücelik O'nundur. Mezmurcunun dediği gibi: "Bizi değil, ya RAB, bizi değil, Sevgin ve sadakatin uğruna, Kendi adını yücelt!" (Mezmun 113_114:9/115:1) Bu mütevazi düşünme tarzı Mesih İsa'nın Elçilerinin vasıflarındandı Elçi Aziz Pavlus ve Barnabas'ın Listra'da doğuştan sakat bir insanı mucizevi bir şekilde iyiliştirdiklerinden sonra, insanların onlara Tanrı gibi tapmak istedikleri zaman gösterdikleri tepkiyi aklımıza getirelim! Elçiler elbiselerini yırtarak: "Ey ahali, bu yaptıklarınız nedir ki? Biz de sizin gibi ölümlü insanız....Gerçek Tanrı'ya yönelin..." diye bağırdılar. (Elçilerin İşleri 14:15)

Tanrı'ya bir ihtiyacıma yardım etmesi için O'na yakarmam ve O'nun bana istediğimi verdikten sonra bu sonucu başkalarının önünde benim marifetimmiş gibi sunmam hiç bir mana taşımıyor! Bu Tanrı'ya karşı nankörlüktür. Tanrı'nın gücünü ve izzetini kendime mal etmektir. Maalesef büyük bir başarıdan sonra böyle bir şeyin yaşanması pek kolaydır. İnsan Tanrı'nın yardımını unutuyor ve başarıyı tamamen kendi eseri gibi sayıyor! Elçi Aziz Pavlus, böyle bencil bir insana şu soruyu soruyor: "Tanrı'dan almadığın neyin var ki? Eğer O'ndan aldınsa, niçin O'ndan almamış gibi övünüyorsun?" (1.Kornt.4:7).

Böyle bencil davranışlar, Tanrı'yı rahatsız eder ve bencil insan için yıkıcı sonuçlar teşkil eder. Herodes'in durumunda bunu görüyoruz. Herodes, Elçilerin İşleri Kitabı'nda okuduğumuz gibi parlak giysileri içinde, halkına o kadar etkileyici bir şekilde konuştu ki herkes büyük heyecan içerisinde: "İnsan değil, Tanrı konuşuyor!" diye tezahürat ediyordu. Peki ne oldu? Ardından, Tanrı gibi yüceltmeyi kabul ettiği ve Tanrı'ya gereken saygıyı göstermediği için tüm bedeni kurtlarla doldu ve öldü. (Elçilerin İşleri 12:21-23). Başkaları bizi överken gurur veya başarılarımızdan kişisel tatmin duyduğumuz zaman, Herodes'in kurtlarla dolu bedenini aklımıza getirelim ve İzzet'i Tanrı'ya verelim kendi

övgümüzü istemeyelim.

Tabii ki tüm bunlar Hristiyan olan bir kişi emek verip mücadele ederek yaşamında kazandığı herhangi bir başarı için tatmin ve sevinç duymayacağı anlamına gelmez. Elbette öğrenci sınavdaki başarısıyla, bilim adamı eserleriyle, işadamı başarılı kariyeriyle mutluluk duyacaktır, fakat kendisine başarılı bir noktaya ulaşmasına imkan verdiği için Tanrı'ya şükretmeyi unutmayacaktır. Hristiyan'ın içgüdüsünde yatan kendi egosunun tatmini değildir, fakat manevi menfaati ve Tanrı'yı Yüceltme hissidir. Elçi Aziz Pavlus: "Yaptığınız herşeyi, Tanrı'nın Yüceliği için yapmanız gerekiyor." diye bize aynen bunu yapmamızı öneriyor.

Kardeşlerim, bugün "Vergi Görevlisi ve Ferisi benzetmesi"nde okuduğumuz gibi, bencilliğin ve gururun bizi Tanrı ve insanlarla çelişkiye soktuğunu hepimiz anlayalım. Tevazu içinde yaşamak her yönden bizim çıkarımızdır. Buna örnek Aziz Haralambos'tur. Bu şekilde ruhumuzun sulh içinde olmasını, başkalarıyla uyumlu bir halde yaşamamızı ve Tanrı'nın zengin lütfuyla hayatımızın devam etmesini sağlamış oluruz. Nitekim «Tanrı kibirlilere karşıdır, ama alçakgönüllülere lütfeder.» (Yak.4:6).